

Toelichting op de Verordening Reclamebelasting Asten-centrum 2016

Algemene toelichting

De uit de reclamebelasting verkregen opbrengst kan in beginsel vrij besteed worden. De reclamebelasting is – net als bijvoorbeeld de OZB en de toeristenbelasting – een vrij besteedbare heffing. De opbrengst van de reclamebelasting wordt in Asten echter ingezet voor structurele financiering van het ondernemersfonds Asten-centrum van Centrummanagement Asten. Uit dit ondernemersfonds worden de kosten betaald van onder andere de uitbouw van activiteiten ter versterking van de economische aantrekkelijkheid van het centrum van Asten, middels publiekaantrekkende activiteiten, activiteiten op het gebied van veiligheid(sbeleving) en de promotie en marketing van het centrum van Asten.

Wij hechten er aan op te merken dat de investeringen en activiteiten die bekostigd worden met de reclamebelasting uitdrukkelijk niet behoren tot de reguliere publieke taak van de gemeente. Het gaat hier om extra inzet van de gemeente, boven de reguliere uitgaven en investeringen.

Omdat de reclamebelasting is gekoppeld aan het ondernemersfonds dat zich uitsluitend richt op het aangewezen winkelgebied en omgeving, is er een rechtvaardigingsgrond voor het beperkte gebied waarbinnen de reclamebelasting wordt geheven. De exacte afbakening van het aangewezen gebied is aangegeven op de bij de verordening behorende (digitale) kaart. Er bestaat bij een dergelijke objectieve geografische afbakening geen strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Er is gestreefd naar een eenvoudige en efficiënte heffing. Om dit te bereiken zijn onder andere de volgende maatregelen in de verordening opgenomen:

1. Beperking van het gebied waarbinnen de reclamebelasting wordt geheven. Zie voor een uitgebreide toelichting de toelichting bij artikel 2. Openbare aankondigingen buiten dit gebied zijn geen belastbaar feiten.
2. Het hanteren van een heffingsmaatstaf die ook voor andere heffingen wordt gehanteerd, nl. de WOZ-waarde.
3. Invoering van een vrijstelling voor openbare aankondigingen die korter dan 13 weken per jaar aanwezig zijn.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Openbare aankondiging

De naam "reclamebelasting" is enigszins misleidend. Een openbare aankondiging hoeft namelijk geen reclame te zijn. Het is niet noodzakelijk dat in de openbare aankondiging een bepaald product of een bepaalde dienst aan de man wordt gebracht. Zo is een reclamevoorwerp bij een ijssalon of een cafetaria ook een openbare aankondiging, evenals het bord bij de voordeur van de notarispraktijk, waarop uitsluitend de naam van de notaris staat vermeld. Hoewel het begrip openbare aankondiging dus ruimer is dan uitsluitend een reclame-uiting wordt in de verordening gesproken van reclameobject. Onder reclameobject wordt verstaan: openbare aankondiging in letters, cijfers, tekens, symbolen, kleuren of een voorwerp, of een combinatie daarvan, zichtbaar vanaf de openbare weg.

Zichtbaar vanaf de openbare weg

De openbare aankondiging dient op grond van artikel 227 van de Gemeentewet zichtbaar te zijn vanaf de openbare weg. Aankondigingen zijn openbaar indien ze geschieden op plaatsen waar het publiek daarvan kennis kan nemen.

Onder het begrip openbare weg wordt verstaan, zoals is beslist in de uitspraak van de Hoge Raad van 21 september 2001 (*nr. 35 502, BNB 2001/378, ECLI:NL:HR:2001:AD3522*), daar de betrokken wet zelf er niets over zegt, de definitie die daarvan wordt gegeven in de Wegenwet.

Vestiging

De reclamebelasting zal worden geheven per vestiging, dat wil zeggen de onroerende zaak in de zin van de Wet WOZ. Dit betekent dat in beginsel ook iedere onroerende zaak in de zin van artikel 16 van de Wet WOZ als afzonderlijke vestiging in de reclamebelasting wordt betrokken. Het kan echter ook voorkomen dat een winkel die als één vestiging wordt geëxploiteerd, volgens de afbakening van de Wet WOZ dient te worden aangemerkt als twee afzonderlijke onroerende zaken. Deze situatie doet zich bijvoorbeeld voor indien één winkel is gevestigd in twee panden van twee verschillende eigenaren. Indien echter sprake is van één winkel en de afzonderlijke onroerende zaken direct naast of boven elkaar gelegen zijn, dan is voor de reclamebelasting sprake van één vestiging en zal ook maar één aanslag worden opgelegd.

Artikel 2 Gebiedsomschrijving

Alleen binnen het aangewezen gebied geplaatste of aangebrachte openbare aankondigingen vallen onder de reclamebelasting. Op de bij de verordening gevoegde kaart is aangegeven hoever het bereik van de reclamebelasting gaat. Ter zake van aankondigingen buiten de grenzen van dat gebied kan de gemeente dus geen reclamebelasting heffen, ook al zijn deze aankondigingen zichtbaar van de openbare weg.

Dat dit mogelijk is blijkt uit de uitspraak van de Hoge Raad van 11 november 2011 (*nr. 10/04446, ECLI:NL:HR:2011:BR4564*), waarin is geoordeeld dat de reclamebelasting gelet op de gemeentelijke autonomie slechts in een deel van de gemeente kan worden ingevoerd, mits daarvoor een objectieve en redelijke rechtvaardigingsgrond bestaat. Indien een gemeente besluit de opbrengst van een reclamebelasting te besteden aan activiteiten en voorzieningen die binnen een bepaald gedeelte van het grondgebied zullen plaatsvinden of gerealiseerd worden, en zij het object van de heffing heeft beperkt tot openbare aankondigingen in het desbetreffende gedeelte van haar grondgebied, is volgens de Hoge Raad sprake van een objectieve en redelijke rechtvaardiging voor die beperking, indien de gemeente in redelijkheid heeft mogen uitgaan van de veronderstelling dat op deze wijze degenen die profijt kunnen hebben van de opbrengst van de belasting in de heffing worden betrokken.

De opbrengst zal worden ingezet voor de versterking van het centrum in Asten, waardoor sprake is van een objectieve rechtvaardiging om slechts in het aangewezen gebied reclamebelasting te heffen. Met de opbrengsten van de heffing zullen de kosten worden betaald van onder andere de activiteiten op het gebied van veiligheid en bewegwijzering. Al deze activiteiten vinden plaats in het afgebakende gebied. Daarnaast zal een deel van de heffing worden aangewend voor een aantal activiteiten en evenementen, zoals de Rode Loperdag, het Lenteshoppen, de Najaarsactie, die allemaal plaatsvinden in het centrum van Asten. Tevens zal een deel van de opbrengsten worden gebruikt voor de promotie en marketing van het centrum. De met de opbrengsten van de heffing te financieren activiteiten en voorzieningen zijn dus in het bijzondere belang van en van bijzonder profijt voor alle belastingplichtigen die onder het bereik van de heffing vallen.

Artikel 3 Belastbaar feit

De omschrijving van het belastbare feit in de verordening is rechtstreeks ontleend aan artikel 227 van de Gemeentewet. Zie voor een toelichting op de verschillende termen uit deze omschrijving de toelichting bij artikel 1.

Artikel 4 Belastingplicht

Een verordening inzake de reclamebelasting dient op basis van art. 217 Gemeentewet te vermelden wie belastingplichtig is. Gemeenten zijn vrij in het kiezen van belastingplichtigen in de belastingverordening, mits een relatie bestaat met openbare aankondigingen, zichtbaar vanaf de openbare weg.

In de verordening is uitgangspunt dat belastingplichtig is de gebruiker van de vestiging waarop, waaraan, waarin of waarbij één of meer reclameobjecten zijn aangebracht dan wel zijn geplaatst.

Artikel 5 Maatstaf van heffing

De Gemeentewet schrijft geen heffingsmaatstaf of tarief voor. Bij het bepalen van heffingsmaatstaven of tarieven dient evenwel te worden voldaan aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De gemeentelijke wetgever dient bij het opnemen van de heffingsmaatstaven rekening te houden met de algemene rechtsbeginselen, zoals het gelijkheidsbeginsel en het

evenredigheidsbeginsel (Kamerstukken II 1989/90, 21 591, nr. 3, blz. 66-67). De belastingheffing mag niet leiden een onredelijke en willekeurige belastingheffing die de wetgever bij het toekennen van de bevoegdheid tot heffen niet op het oog kan hebben gehad.

Het staat gemeenten volgens de wetgever vrij om de heffingsmaatstaf te nemen die zich het beste verstaat met het gemeentelijke beleid en de praktijk van de belastingheffing. In de uitspraak van de Hoge Raad van 11 november 2011, alsmede de daaraan voorafgaande conclusie van de Advocaat-Generaal, is deze gemeentelijke keuzevrijheid nogmaals herhaald. De gemeente Asten heeft ervoor gekozen om voor de heffingsmaatstaf aan te sluiten bij de WOZ-waarde.

Ten aanzien van een aantal andere lokale heffingen, zoals de rioolheffing en de precariobelasting, heeft de belastingrechter inmiddels geoordeeld dat de WOZ-waarde kan worden gehanteerd als mogelijke heffingsmaatstaf. Net als bij deze heffingen, is er ook bij de reclamebelasting een relatie tussen de heffingsmaatstaf en het heffingsobject in de zin dat de openbare aankondigingen voor meer bezoekers zorgen, waardoor de gebruikswaarde van de onroerende zaak toeneemt.

Bovendien leidt het hanteren van de WOZ-waarde ertoe dat sprake is van een eerlijke en evenwichtige lastenverdeling, hetgeen de acceptatie onder de belastingplichtigen vergroot. Tenslotte blijven door het hanteren van de WOZ-waarde de perceptiekosten zeer beperkt, waardoor er per saldo meer netto opbrengsten resteren voor de uitvoering van de activiteiten en voorzieningen, die middels het ondernemersfonds zullen worden georganiseerd c.q. gerealiseerd.

Er is gekozen voor een systematiek waarbij per vestiging een vast bedrag in rekening zal worden gebracht en, indien de WOZ-waarde meer dan de in artikel 6 genoemde waarde bedraagt, een variabel bedrag dat afhankelijk is van de totale WOZ-waarde. Iedere belastingplichtige betaalt minimaal € 250,- en maximaal € 500,-. Analoog aan de bepalingen uit de OZB, zullen de onderdelen van een onroerende zaak die als woning kunnen worden gekwalificeerd voor het bepalen van de hoogte van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking worden gelaten.

Artikel 6 Belastingtarief

Iedere binnen het aangewezen gebied gelegen vestiging waarbij een openbare aankondiging aanwezig is, betaalt een vast bedrag ter hoogte van € 250,-. Daarnaast betaalt men, voor zover de WOZ-waarde van de vestiging meer bedraagt dan de in dit artikel genoemde waarde, een variabel deel per € 1.000,- waarde. Indien de WOZ-waarde van een vestiging bijvoorbeeld € 275.000,- bedraagt, dan dient € 250,- (vast bedrag) en € 244,80 (variabel bedrag) te worden voldaan. De totale belasting bedraagt maximaal € 500,-.

Artikel 7 Belastingtijdvak

Het belastingtijdvak is gelijk aan een kalenderjaar, en loopt aldus van 1 januari tot en met 31 december.

Artikel 8 Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

In het eerste lid is bepaald dat de belastingschuld ontstaat bij het begin van het belastingtijdvak. Dat betekent dat de aanslag onmiddellijk na aanvang van het belastingtijdvak kan worden opgelegd.

Het kan zijn dat de belastingplicht ter zake van de openbare aankondigingen pas in de loop van het belastingtijdvak ontstaat, doordat de openbare aankondigingen ná 1 januari worden geplaatst. Er is dan sprake van een 'nieuwe belastingplichtige', die eerder in het jaar nog geen voorwerpen of openbare aankondigingen had, althans niet voor de vestiging waarop het nieuwe reclameobject is aangebracht. Het tweede lid biedt de mogelijkheid om in die gevallen een aanslag op te leggen. Het derde lid bepaalt dan de hoogte van de aanslag. Die is gebaseerd op het aantal volle maanden dat na aanvang van de belastingplicht nog overblijft. Deze situatie kan zich ook voordoen indien sprake is van een nieuwe gebruiker.

Wat te doen in het geval dat alle openbare aankondigingen worden weggehaald of wanneer het gebruik van de vestiging wordt beëindigd, is geregeld in het derde lid. De belastingplichtige dient daartoe een verzoek in bij de heffingsambtenaar.

Artikel 9 Wijze van heffing

Gekozen is voor een vertrouwde heffingstechniek: de oplegging van een aanslag.

Artikel 10 Vrijstellingen

Het begrip openbare aankondiging is dermate veelomvattend dat aanleiding bestaat tot het in bepaalde gevallen hanteren van vrijstellingen. Om de perceptiekosten zo laag mogelijk te houden, worden aankondigingen die korter dan dertien weken aanwezig zijn, niet in de heffing betrokken. Indien echter sprake is van aankondigingen die afzonderlijk minder dan 13 weken aanwezig zijn, maar die opeenvolgend aanwezig zijn in een voor openbare aankondigingen geschikt gemaakte (elektronische) voorziening (bijvoorbeeld de opeenvolgende posters bij een bioscoop of een supermarkt), dan worden deze wel gewoon in de belastingplicht meegenomen. Ook aankondigingen die uitsluitend als algemene bewegwijzering kunnen worden gekwalificeerd of die door of in opdracht van de gemeente zijn geplaatst ter uitoefening van de publieke taak, zijn vrijgesteld. Uit efficiency overwegingen worden aankondigingen die aanwezig zijn bij bouwterreinen en die betrekking hebben op de in uitvoering zijnde werkzaamheden evenals aankondigingen van overheden of culturele, maatschappelijke of daarmee gelijk te stellen lichamen met ideële doelstellingen en betrekking hebben op activiteiten die uitsluitend een cultureel, maatschappelijk, charitatief of ideëel belang dienen, eveneens vrijgesteld. Tevens zijn aankondigingen, zoals vlaggen en banieren, die door of namens winkeliersverenigingen of het centrummanagement zijn geplaatst en aankondigingen die door politieke partijen zijn aangebracht, uitgezonderd. Daarnaast is ook een vrijstelling opgenomen voor aankondigingen die onderdeel uitmaken van voor de verkoop of verhuur bestemde artikelen en producten die in een etalage of winkel geplaatst zijn en voor aankondigingen die onderdeel uitmaken van borden die aanwezig zijn bij te koop of te huur staande onroerende zaken, mits deze in de onmiddellijke omgeving zijn geplaatst. Aankondigingen die door een makelaarskantoor worden gedaan bij hun eigen kantoor vallen niet onder deze vrijstelling. Tenslotte zijn de aankondigingen die zijn aangebracht op scholen, zorginstellingen, ziekenhuizen en religieuze of soortgelijke gebouwen vrijgesteld, indien de aankondigingen alleen betrekking hebben op de functie van het gebouw.

Artikel 11 Betalingstermijn

De betaling is zo eenvoudig mogelijk geregeld en de aanslag dient te worden betaald in twee gelijke termijnen, binnen drie maanden na verzending van het aanslagbiljet. Indien de verschuldigde bedragen middels automatische incasso kunnen worden afgeschreven, dan dient de aanslag in minimaal vier en maximaal zes termijnen te worden betaald, waarbij de eerste termijn vervalt één maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en elk van de volgende telkens één maand later.

Artikel 12 Kwijtschelding

Ter zake van de reclamebelasting wordt geen kwijtschelding verleend. Het gaat hier om een aanslag die vrijwel altijd geheven wordt van ondernemers en organisaties.

Artikel 13 Nadere regels

Het college is bevoegd regelen te geven ter uitvoering van de verordening.

Artikel 14 Inwerkingtreding en citeertitel

Hierin is geregeld dat deze verordening in werking treedt op 1 januari 2016. In de slotbepaling is de citeertitel van de verordening geregeld.

de griffier,

de voorzitter,